

JOOP VAN DE WEG

JOPIE DOET EEN BOODSCHAP

Jopie gaat een boodschap doen. Dat kan ze best, want ze is al zes jaar.

Diep in haar mantelzak zit het geld. Vêél geld. Wel drie briefjes heeft moeder er in gestopt. Dat is drie gulden. Daar kun je heel wat voor kopen. Nou! Maar Jopie gaat nu niets kopen. Ze moet naar de schoenmaker. Die heeft de laarsjes van zusje gemaakt. Nu moet Jopie ze terughalen. Dat is helemaal geen moeilijke boodschap. Jopie doet wel eens veel moeilijker boodschappen. Ze kan heerlijk glijden, want ze heeft ook geen tas te dragen. De sneeuw op straat is een beetje bevroren, dat is zo lekker glad. Jopie doet om de beurt: Een eindje lopen, een eindje glijden. 't Gaat fijn en je schiet zo hard op.

Hier is de winkel al. De schoenmaker zit achter de toonbank, die vol schoenen staat. Zou hij die allemaal gemaakt hebben vandaag? Dan kan hij het vast wel erg vlug.

„Mag ik de schoentjes van zusje terug hebben, schoenmaker?” vraagt Jopie beleefd.

De schoenmaker zet z'n bril op de punt van z'n neus. Hij moet eerst eens kijken wie dat meisje is. Dan grabbelt hij in een grote hoop schoenen op de grond. Ja hoor — Jopie ziet het al. Dat zijn de bruine laarsjes van zus. Kan ze morgen weer wandelen met papa. Voorzichtig zoekt Jopie de briefjes uit haar zak. Een, twee, drie. Ze legt ze op een rijtje op de toonbank.

„Zal ik er een papiertje om doen?” vraagt de schoenmaker.

Jopie knikt. Het stuk papier is wel een beetje klein maar de schoenmaker pakt de schoentjes er toch maar in. Aan één kant hangt een veter uit het papier. Maar 't geeft niet, Jopie hoeft niet zo ver te lopen.

Ze krijgt niets terug van de drie gulden. Dat is best, dan hoeft ze er ook niet op te passen.

Eindje lopen — eindje glijden — eindje lopen — eindje glijden. 't Gaat net zo vlug als daarstraks. Nog één hoekje om, dan is ze al weer bij huis. Ze draagt het pakje onder haar arm. Nog even op het glijbaantje voor de deur. Jammer — moeder doet de deur al open. Ze zag Jopie zeker aankomen.

„k Heb zo fijn gegleden, Moe, 't is overal even glad.”

„Mooi — geef maar gauw de schoentjes hier, dan mag je nog een poosje buiten.”

Ha — Jopie wil meteen weghollen. Maar opeens zegt moeder: „Wat is dat nou, Joop — er zit maar één schoen in het papier. Waar is de andere?”

Jopie staat met grote ogen te kijken. De andere? Hoe kàn dat, ze heeft twee schoenen meegekregen van de schoenmaker. Misschien wel verloren onderweg!

„Gauw,” zegt moeder. „Ga gauw zoeken, domme meid. Goed kijken, hoor! Wat moet zusje nou met één schoen beginnen. Niet meer glijden en goed zoeken!”

Boem — deur dicht! Jopie staat weer buiten. Moeder was een beetje boos, Jopie zag het best.

Misschien ligt de schoen wel zo maar in de sneeuw.

Jopie holt vlug de straat uit. Ze glijdt niet, ze kijkt goed rond of ze zusjes schoen ergens ziet liggen. Ze kijkt langs de huizen, langs de kant van de stoep, overal.

Maar nergens is de schoen te zien. Jopie wordt een beetje bang. Als ze 'm nou niet vinden kan, wat dan? Schoenen zijn erg duur en deze zijn nog bijna nieuw. Pas één keer gemaakt. Moeder zal wel brommen, vader misschien ook wel.

Hier is de winkel al. Ze ziet de schoenmaker zitten. Bij de winkel ligt óók geen bruin laarsje. Wat moet ze nou toch beginnen? Nog eens zoeken?

Weér loopt Jopie de weg terug naar huis. Ze denkt niet aan glijden, alleen aan die schoen, die zo maar uit het papier gerold is. Ze heeft er toch niets van gevoeld.

Soms blijft ze even staan om haar ogen af te vegen. Daar komen zo vanzelf telkens tranen in.

En hier is haar eigen straat alweer. Nóg niets gevonden. Naar huis gaan? Jopie durft het niet. Maar wat dan? Ze weet het heus niet. De prettige middag is opeens een verdrietige middag geworden. Arme Jopie.

Op de hoek bij het pleintje staat een agent. Hij is net uit dat grote houten huis gekomen. Dat is de politiepost. Daar brengen ze de dieven naar toe en de agenten eten daar hun boterhammen op.

Jopie ziet de agent staan. Zou ze... zou ze dat durven? Zou de agent niet boos worden?

Eén stapje doet Jopie, nóg een stapje. Dan opeens durft ze. Ze gaat naar de agent toe en vraagt, een beetje bang: „Meneer — hebt u — ik heb — 't is van m'n zusje...”

Maar nergens is de schoen te zien.

De agent begrijpt er niets van. Hij buigt heel diep voorover. En dan is Jopie ook niet bang meer. De ogen van de agent zijn heel dichtbij en kijken zo vriendelijk.

„Ik heb een schoentje verloren van m'n zusje. Hebt u het niet gevonden, agent?” De agent lacht. En hij knikt. „Ja,” zegt hij, „een bruin laarsje met losse veter. Een mevrouw heeft het net bij ons binnen gebracht. Kom maar eens mee.”

En daar stapt Jopie zó maar het grote houten huis binnen. Het huis van de politie. Ze is niet eens bang, want de agent houdt haar hand vast.

„Kijk eens even — is dat de schoen van je zusje?”

Ja — o ja — heerlijk — daar is hij weer. Jopie pakt 'm stijf vast.

„Dank u wel, agent.” Ze wil gauw weglopen, naar moeder, maar de agent roept: „Ho — ho — niet zo vlug. Even je naam opschrijven en je straat.” Dan mag Jopie gaan. Ze kijkt weer net zo blij als eerst. Ze holt naar huis en belt héél hard.

Moeder is net zo blij als Jopie, wanneer ze het schoentje terug ziet. Ze geeft Jopie een lekker Zondags koekje. „Hier, voor de schrik. Je had beter op moeten letten, maar moeder had je een tas moeten meegeven. Volgende keer beter, Joop!”

Jopie knikt. „Fijn, dat die mevrouw het schoentje meteen bij de politie bracht,” zegt ze, en dan: „Mag ik nu nog even buiten gaan glijden?”

Ja — het mag. Nu is de middag weer net zo prettig als eerst!

OPLOSSING VRIJ EN BLIJ- WINTERPUZZLE

Beste Jongens en Meisjes,

Wel, wel, wat waren daar een oplossingen voor binnengekomen. Het was een hele stapel. Wat hebben jullie je best gedaan. Vanzelf dat we het lot moesten laten beslissen, wie of de winnaars zouden worden.

Er waren 5 prijzen en 10 troostprijzen beschikbaar gesteld. En hier zijn de gelukkigen:

5 Hoofdprijzen: Nellie Wensel, Zandvoort-Bad; Annie Schalk, Giessendam; Jan Deuring, Ter Apel; Jan de Vries, Zuidhorn; Freddie Griffioen, Beekbergen.

ANTWOORDEN:

1. Soel.
2. Mac. Arthur.
3. H. Ms. Evertsen.
4. Iemand die muziek schrijft.
5. Bij Syracuse in 1676.
6. Vlas.
7. Meer kopen dan voor normaal gebruik nodig is.
8. Aan de Jordaan.
9. Vondel.
10. Peter van Amiëns.

NIEUWE VRAGEN - WIE WEET HET?

11. Wie is de uitvinder van de elektrische gloeilamp?
12. Welke zijn de vijf boeken van Mozes?
13. Wie was onze volksdichter in de 17e eeuw?
14. Wat is een cycloon?
15. Waar ligt Ontario?
16. Wat is emigreren?
17. Onder wiens leiding stond de 1e kruistocht?
18. Hoe heette de grootmoeder van Stadhouder Willem III.
19. Wie was een beroemd Nederlands waterbouwkundige in de zeventiende eeuw?
20. Uit welke twee delen bestaat de Bijbel?

A. WILDEMAN

De antwoorden op deze vragen worden in het volgende nummer afgedrukt. Men behoeft de antwoorden dus niet op te sturen.

Troostprijzen:

Hans Knooihuizen, Hoorn; Riex Medema, Zeist; Tineke Kyne, Vlaardingen; Eesje Veldhuizen, Barneveld; Jany Bosman, Utrecht; Jan Wondergem, Papendrecht; Stieneke ten Hove, Terneuzen; Sjanie Hak, Werkendam; Tr. v. d. Windt, Schipluiden; Joop Kroon, Kampen.

Ono Tekenhoekje

PLAK EN TEKEN

Al deze leuke beesten kun je maken met een zakje gemengde plakfiguren. Met potlood of kleurtjes teken je ogen, snorren, pootjes en zo meer, erbij. Je zoekt maar mooie kleuren bij elkaar!

